

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010133
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716010133.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 11. januára 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša prejednal odvolanie obžalovaného N. K. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 12. 10. 2016, sp. zn. 3T 32/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného N. K. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 12. 10. 2016, sp. zn. 3T 32/2016 bol obž. N. K. uznávaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 21. 4. 2015 v obci Q., okres Q. uzavrel s S. H., nar. X. X. XXXX, trvale bytom V. XXXX/XXX, Q. dohodu o vykonaní práce a to o výmene hrebenáčov a škridlí za dohodnutú odmenu 479,- eur, pričom pri podpise dohody prevzal od S. H. finančnú hotovosť vo výške 300,- eur ako zálohu na nákup materiálu a urobil tak napriek tomu, že už v čase podpisu dohody nemal v úmysle túto splniť, následne dohodnuté práce nevykonával a finančnú hotovosť S. H. nevrátil, čím S. H., nar. X. X. XXXX, trvale bytom V. XXXX/XXX, Q. uviedol do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 300,- eur.

Bol mu za to uložený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. d), k), l), § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktorý poukazoval na to, že sa síce dopustil spáchania skutku, vykonaniu prác tak, ako bolo dohodnuté u poškodeného S. H. mu bránil jeho zdravotný stav s tým, že sa mal podrobiť operáciám. Domáhal sa potom, aby mu bol uložený iný druh trestu ako trest nepodmienečný.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na N. K. obžalobu pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. dňa 8. 3. 2016.

Samosudca okresného súdu vydal trestný rozkaz dňa 11. 3. 2016, ktorým obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Ohľadom náhrady škody podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému S. H. sumu 300,- eur.

Proti trestnému rozkazu bol podaný odpor a tak vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie. Obžalovaný sa hlavného pojednávania nezúčastnil, tak bola prečítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania. Bol vypočutý poškodený S. H., ktorý si neuplatňoval náhradu škody z dôvodu, že obžalovaný mu uhradil celú sumu 300,- eur. Boli tiež prečítané listinné dôkazy a pripojené rozsudky.

Obžalovaný sa doznal k spáchaniu skutku, keď navyše bol usvedčený výpoveďou poškodeného S. H.. Z týchto výpovedí jednoznačne vyplývalo, že obžalovaný s poškodeným uzavrel dohodu o vykonaní prác, pričom pri podpise zmluvy prevzal obžalovaný od poškodeného S. H. finančnú hotovosť vo výške 300,- eur, pričom dohodnuté práce vôbec nevykonal.

Obžalovaný v rámci odvolania predložil lekárske správy o svojom zdravotnom stave, z ktorých vyplývalo, že obžalovaný bol krátkodobo liečený vo Fakultnej nemocnici v D. D. a to v období od 23. 8. 2015 do 25. 8. 2015 a od 13. 7. 2016 do 15. 7. 2016.

Správne samosudca okresného súdu konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., nakoľko obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Obžalovaný tak naplnil po objektívnej i subjektívnej stránke skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovanému poľahčovala tá skutočnosť, že uhradil spôsobenú škodu, na druhej strane je však potrebné poukázať na doterajšie odsúdenie, keď obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Revúca z 2. 4. 2015, sp. zn. 2T 48/2015 pre tú istú trestnú činnosť pre akú stál pred Okresným súdom Zvolen. Ďalej bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Brezno zo 17. 12. 2014, sp. zn. 1T 126/2014 pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., pričom vo všetkých prípadoch sa dopustil takého istého konania, keď vylákal pod zámienkou opravy strešných krytín vždy zálohu, pričom dohodnutú prácu nevykonal.

Pokiaľ ide o uložený trest okresný súd sa dôsledne riadil pri ukladaní trestu zákonnými ustanoveniami § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný naďalej pácha tú istú trestnú činnosť, pre akú už bol odsúdený a za tohto stavu uložený trest vo výmere 4 mesiacov nepodmienečne je trest, ktorý je uložený na samej dolnej hranici trestnej sadzby a je potrebný na prevýchovu obžalovaného.

Správne postupoval samosudca okresného súdu, keď obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný

prostriedok.